

denne Skat ganske sikkert højere, end den vilde være bleven, hvis man havde valgt nogle Aar tidligere, eller hvis man havde valgt Gennemsnittet af de sidste 10 Aar eller de sidste 15 eller 20 Aar. Hvad man nu vil have lagt til Grund, betyder altsaa en Skatteforhøjelse, og da vi nu lige have faaet en kirkelig Ekstraskat, som vi have været fri for i mange Aar, er det klart, at vi ikke ere saa særlig glade derved. Men dertil kommer, at man gaar bort fra et forholdsvis demokratisk Princip: Lejlighedsskatteprincippet, det, som ærede Medlemmer kende ude fra Købstæderne, i Landkommunerne har man i hvert Fald hidtil kendt Formue- og Lejlighedsskatten, der paalignes efter et Skøn over vedkommendes Formue og Lejlighed, hele Skatteevne, og hvor vedkommende selv kan gøre forskellige Omstændigheder gældende, særlig uheldige Forhold, stor Børneflokk eller andre Omstændigheder, som kunne medføre en rimelig Nedsættelse af Skatten, uden at der dog skal være bestemte Regler derfor. Saadan have vore Præste-, Degne- og Klokkerpenge hidtil været til en vis Grad. Efter Reskriptet af 1814 er det saaledes, at man kan kræve dem. Det var Brug i tidligere Tid, nu tror jeg nok, det mere og mere er gaaet bort, men det er i alt Fald den lovlig bestaaende Ordning. En Protokol gik rundt til alle Menighedens Medlemmer, i hvilken man tegnede sig for det Bidrag, man vilde yde, højt eller lavt efter Evne. De fattige slap meget billigt, men det betragtedes som fair, at en rig Mand ikke kunde undslaa sig for at tegne sig for et ret betydeligt Beløb. Nu er det, som sagt, gaaet af Brug, nu er det kun i enkelte Sogne, om overhovedet i noget, at man lader denne Protokol cirkulere mellem de kirkelige Skatteydere, men man har fra de sidste Aar Eksempler paa, at man netop har krævet den benyttet. Jeg kender Borgerrepræsentanter, for øvrigt tilhørende det Parti, der har Flertal her i Salen, der have forlangt denne Protokol benyttet for at faa Klarhed over Sagen, og jeg ved andre, der ere bleve satte til en ret betydelig pro mille, men have klaget derved over og faaet den nedsat. Men her gaar man nu over til et helt nyt Princip. Man siger, at i Aaret 1903 udgjorde Præste-, Degne- og Klokkerpengene i København saa og saa meget. Desværre faa vi ikke Summen at vide, den skulde den ærede Minister have ladet følge med Forslaget. Man siger: saa meget udgjorde disse Penge i 1903; det fordele vi paa samtlige kirke-

lige Skatteydere og faa en vis Sum ud for hver enkelt. Naar saa Antallet af Menighedsmedlemmerne vokser, saa vil ogsaa Skattens Beløb vokse, og medens disse Penge hidtil have været paalignede efter Formue- og Lejlighedsprincippet, skulde de fremtidig paalignes nøjagtigt og strengt efter de samme Regler som Indkomstskatten her i København, der jo er en højst udemokratisk Skat. Der er ingen Kommune her i Landet, hverken Købstad eller Landkommune, der har en saa udemokratisk Ordning. Der er ganske vist her i København en Degression fra 2,400 Kr. og nedefter, men der er ikke nogen stigende Skala. Man kan ikke her i København slippe med 2—3—4 Kr. som til Købstadkommunerne eller med 25 eller 50 Øre, som ikke er sjældent i Landkommunerne. Her kan ingen slippe billigere end 8 Kr. Hertil kommer de meget betydelige indirekte Skatter i København, Arealstat, Grundskat osv., der bevirker, at Huslejen er forholdsvis høj her i København. Det er altsaa en højst udemokratisk Ordning, som man ikke har villet hjælpe os af med, skønt vi ofte have stillet Forslag derom og krævet en stigende Skala, men det har man ikke villet lytte til. Naar man nu lægger denne uretfærdige Ordning til Grund for Præste-, Degne- og Klokkerpengene, vil fremtidig den, der har 2,400 Kr., komme til at svare en lignende Procent som den, der har 24,000 Kr. Det beder jeg ærede Medlemmer lægge Mærke til, de have maaske kun flygtigt læst Forslaget igennem, men det er Hovedsagen. Hidtil havde den, der havde 24,000 Kr., en vis moralsk Pligt til at betale noget mere efter sin Evne, medens den, der havde 2,400 Kr., slap noget billigere, men fremtidig skulde de betale den samme Procent. Af den og de andre anførte Grunde vil jeg og mine Meningsfæller ikke kunne stemme for Lovforslaget.

Der er ogsaa en hel Del andre Punkter, som burde nærmere undersøges i et Udvalg. Der er saaledes det Spørgsmaal, jeg forleden ikke fik fyldestgørende Svar paa, nemlig angaaende de mindre Menigheder her i København, der er særlige Fri-menigheder under den folkekirkelige Organisation, og som i Reglen bestaar af mindre velhavende Folk. De have selv bygget deres Kirke og holde den vedlige, lønner selv deres Præst, hvilket jo maa paaskønnes, hvis man ellers ønsker en Udvikling i frivillig kirkelig Retning. Men det er saa langt fra, at man har paaskønnet dette, at man ved den kirkelige Ekstra-